

Městský soud v Praze
Hybernská 1006/18
111 21 Praha 1
DS: snkabbm
Sp. zn.: 9 A 333/2014

- Žalobci:**
- Wolfgang Habermann**, nar. 7. 4. 1944
Lubník 59, 563 01 Lanškroun
 - Tomáš Pecina**, nar. 21. 4. 1966
Slezská 1668/56, 120 00 Praha 2, DS: whehjsc
 - Jan Šinágl**, nar. 9. 12. 1952
Bratří Nejedlých 335, 267 53 Žebrák, DS: qqufvh3
- Zastoupení:** Tomášem Pecinou
Slezská 1668/56, 120 00 Praha 2, DS: whehjsc
- Žalovaný:** Česká republika – Ministerstvo vnitra ČR
Nad štolou 936/3, 170 34 Praha 7, DS: 6bnaawp

Sdělení žalobců

k výzvam Městského soudu v Praze ze dne 3. února 2015, č. j. 9 A 333/2014-22, -23, -24

Elektronicky
Bez příloh

I.

[1] Celkem třemi výzvami Městského soudu v Praze ze dne 3. února 2015, č. j. 9 A 333/2014-22, -23, -24 (dále jen „výzvy“), byli žalobci vyzváni, aby uhradili soudní poplatek ve výši 3 000 Kč každý z nich, tedy celkem 3× 3 000 Kč.

[2] Soud ve výzvách odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. května 2010, č. j. 2 As 23/2010-81,¹ a uvedl, že každý subjekt, který podá žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve věci správního soudnictví, stíhá povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši 3 000 Kč [položka 18 bod 2 písm. a) Sazebníku soudních poplatků] bez ohledu na to, zda se jedná o žalobu podanou samostatně nebo žalobu podanou společně s jinými subjekty.

[3] Tím se soud odchýlil od dosavadní praxe, kdy v těchto případech vybíral soudní poplatek od žalobců pouze jednou (řízení sp. zn. 11 Ca 298/2009, 3 A 94/2011 a 5 A 51/2013).

II.

[4] Žalobci jsou přesvědčeni, že soud vyložil judikát Nejvyššího správního soudu nesprávně.

[5] Nejvyšší správní soud judikoval *obiter dictum* v § 30 citovaného rozsudku:

„Výjimku z tohoto pravidla nepředstavuje ani stěžovateli citovaný odst. 8 stejného ustanovení, podle něhož vznikne-li více poplatníkům povinnost zaplatit poplatek, platí jej společně a nerozdílně. Tato výjimka totiž pamatuje na odlišné případy, tj. na případy nerozlučných společníků. To však není situace ve správním soudnictví, kdy každý z žalobců jedná výlučně sám za sebe: pokud např. některý z nich vezme žalobu zpět, řízení jako celek nekončí a bude zastaveno pouze ve vztahu k jeho osobě.“

[6] Taková situace – že žalobci jsou samostatnými procesními společníky – je sice ve správním soudnictví obvyklá, avšak nikoli bezvýjimečně, přičemž žaloba proti rozhodnutí o odmítnutí registrace občanského sdružení je jednou z těchto výjimek.

[7] To se podává z ustanovení § 8 odst. 3 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, podle něhož proti rozhodnutí o odmítnutí registrace mohou členové přípravného výboru podat do 60 dnů ode dne, kdy rozhodnutí bylo jejich zmocněnci doručeno, opravný prostředek k nejvyššímu soudu republiky (nově správní žalobu).

¹http://www.nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2010/0023_2As_-_1000_2c54e8e1_8707_473b_9618_fb77dda02249_prevedeno.pdf

[8] Jestliže by toto oprávnění svědčilo každému z členů přípravného výboru samostatně, pak by zákonodárce zajisté užil formulace v singuláru: „*může člen přípravného výboru,*“ případně *explicitě* „*může kterýkoli člen přípravného výboru.*“ Plurál v tomto ustanovení nedovoluje jiný výklad, než že toto oprávnění mají toliko všichni členové přípravného výboru společně, tvoříce v řízení o žalobě nerozlučné procesní společenství.

[9] Subsidiárně lze odkázat i na praxi rejstříkových soudů, které rovněž jak za registrační návrhy, tak za opravné prostředky proti rozhodnutím o nich vybírají soudní poplatek pouze jednou, bez ohledu na počet navrhovatelů, resp. odvolatelů.

[10] Z těchto důvodů žalobci zaplatí soudní poplatek ve výši 3 000 Kč pouze jednou, s tím, že setrvá-li soud na svém právním názoru, nezbude mu stejně než zastavit řízení pouze vůči těm žalobcům, kteří soudní poplatek nezaplatili, a se zbývajícím žalobcem v řízení pokračovat.

V Praze dne 10. února 2015

Wolfgang Habermann

Tomáš Pecina

Jan Šinágl

